

ÉS MI VAN, HA?

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 30. szám, 2017. július 28.

A vonat, ami elvisz minket Budapest Déli pályaudvaráról, már egy ideje benn áll a vágányán, várja az indulást. Ahogy az utasok is. Csakhogy ők kerítés mögött toporognak: „műszaki okok miatt tilos” a peronra lépni, nemhogy elhelyezkedni a vonaton. Elöl szippantják a szerelvényt. A kerítésen belül komótosan tesz-vesz néhány vasúti dolgozó. Már csak tíz perc van az indulásig, már csak hét. A hangosbemondó többször kéri, szálljunk fel a vonatra. „Benn” nem történik semmi. Az utasok egyre türelmetlenebbek, morognak. Egyikük bekiabál egy szöszmötölőnek: „nem mehetünk?” Unott válasz: „Látja a táblát. És mi van, ha tíz percet késnek?”

És ekkor egy határozott hang a kerítésen kívül: „Ismerik a szót: kordonbontás?”

Mire egy másik: „És azt, hogy polgári engedetlenség?” Majd határozott mozdulattal löki be a kerítést, tárja ki a kaput előttünk az elszánt férfi, és mi nyugodt, gyors léptekkel belülrre kerülünk.

Helyet foglalunk a vonaton. Épp időben. Indulunk.